

Skala, dels ogsaa havde Indvendinger med Hensyn til Reglerne for Selvangivelse og forskellige mindre Punkter. Hoveddissensen, saaledes som det stillede sig i Fjor, maatte dog siges at være Spørgsmaalet om, hvor stort Beløb der skulde tilvejebringes henholdsvis ved Ejendomsskylden og ved Indkomst- og Formueskatten. Man skiltes altsaa i Fjor uden at være naaet til noget Resultat, men naar nu Regeringen i denne Samling har taget Spørgsmaalet om denne Reform under fornyet Overvejelse, har det ligget nær, ja det har været uundgaaeligt, at den har maattet søge at bygge videre paa det Grundlag, paa de Antydninger om Muligheden af en Forstaaelse, som det var lykkedes at naa til i Fjor. I de to Lovforslag, som jeg altsaa nærmest har at beskæftige mig med, Forslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten og Forslaget om Ejendomsskyld, har jeg søgt at forene Momentet dels fra Landstingets Forslag, dels fra Folketingets. Paa den ene Side accepteres Landstingets Standpunkt helt at ophæve de hidtidige Skatter paa faste Ejendomme og at indføre til delvis Afløsning deraf en Ejendomsskyld, som dog er sat til et mindre Beløb end det, som Landstinget fremsatte i Fjor. Paa den anden Side er Folketingets Affattelse af Indkomst- og Formueskatten bibeholdt. Det finansielle Resultat, som heraf vil fremgaa, er dette: De Skatter, der afskrives, udgøre tilsammen et Beløb af omtrent 10,600,000 Kr.; Indkomst- og Formueskatten er beregnet til et Beløb af godt og vel 8 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og Ejendomsskylden til et Beløb af 3,150,000 Kr. Tilsammen ville altsaa Ejendomsskylden og Indkomst- og Formueskatten kunne paa-regnes at indbringe 11,400,000 Kr., saaledes at der fremkommer en Indtægtsforøgelse for Statskassen af lidt over 800,000 Kr. Men i Sammenhæng hermed maa ses, at det Forslag om kontant Tilskud fra Statskassen til Kommunerne, som er optaget i det Lovforslag, som henhører under min Kollega Indenrigsministeren, gaar ud paa at udbetale efter visse nærmere Regler et Beløb af 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Naar disse Love ses i Sammenhæng, ville de altsaa tilsammen medføre en Indtægtsnedgang for Statskassen af henimod 1,700,000 Kr.

Jeg gaar derefter over til at berøre nogle Enkeltheder i disse to Lovforslag, idet jeg dog skal forudskikke den Bemærkning, at der neppe er Anledning til at fordybe mig meget stærkt i Detailler, eftersom disse Lovforslag jo mange Gange

tidligere have været Genstand for en indgaaende Overvejelse. Indtægts- og Formueskatsforslaget stemmer i alt væsentligt med den Affattelse, som i de tidligere Aar atter og atter er blevet givet det i Folketinget; paa nogle Punkter er der dog Afvigelser. For det første er det anset for rigtigt at opgive den Bestemmelse, som fandtes i det tidligere Lovforslag, gaaende ud paa, at Indtægter som Pensioner, Livrenter, Aftægtsyndelser o. lign. skulde svare Formueskat. Der var tidligere givet detaillerede Regler for, hvorledes disse Indtægter skulde kapitaliseres, og af den udfundne Kapitalværdi skulde der svares Formueskat. Dette er opgivet. Om den principielle Korrekthed af en saadan Beskatning vil der med Føje kunne rejses Tvivl. Der kan siges en Del baade for og imod. Men de praktiske Vanskeligheder ved at gennemføre en saadan Beskatning ere saa store og Udbyttet saa ringe, at finansielle Hensyn ikke ville kunne retfærdiggøre at paadrage sig de store Ulemper, som en saa indviklet Beskatning vil medføre. — Dernæst er der foretaget en Forandring i Reglerne med Hensyn til Beskatning af Aktieselskaber. Oprindeligt var det i det i 1897 fremsatte Forslag bestemt, at Aktieselskaber, saavel indenlandske som udenlandske, skulde svare Skat, dog kun af den Indtægt, som oversteg 4 pCt. af Kapitalen. Ved den fornyede Bearbejdelse af Forslaget i Aar har jeg søgt at modificere disse Regler, og ved Behandlingen i Folketinget er det endelige Resultat blevet dette, at man fuldstændig har opgivet Beskatning af indenlandske Aktieselskaber. Dette er sket ud fra den Betragtning, at medens der kan anføres adskillige Argumenter med Føje for en Beskatning af Aktieselskaber til Kommunerne, vil det være vanskeligt at begrunde en Beskatning af indenlandske Aktieselskaber til Staten. Man er derfor havnet i det, som efter min Mening er det rigtige, helt at undlade at beskatte de indenlandske Aktieselskaber. Derimod har man bibeholdt Beskatning af udenlandske Aktieselskaber, for hvilken der kan anføres adskillige meget gode Grunde. — Som et tredje Punkt, hvor der er sket Forandring, skal jeg nævne Reglerne med Hensyn til Selvangivelse. De oprindelige Bestemmelser i Lovforslaget af 1897 vare i den Henseende meget drakoniske. Forpligtelsen til Selvangivelse var søgt sikret derved, at naar man undlod at gøre Selvangivelse, fortabte man enhver Ret til at gøre Indsigelse mod den Indkomst- og